

VARVs sommerkonkurrence

Omend noget forsinket bringer VARV igen i år den traditionelle sommergåde. Vi har fremdraget et hidtil uopdaget manuskript skrevet af klassikeren Conrad Boyle. Hovedpersonen er - som vanligt - den piberygende mesterdetektiv Charles Holm, assisteret af dr. Mottson. Charles Holm har fået overdraget en delikat og betydningsfuld sag, fordi Rejseholdet netop er blevet fyret på gråt papir !

En FARLIG grænse!

Novelle af Conrad Boyle

Den voksende røgsky over lænestolen angav tydeligt, at mesterdetektiven Charles Holm var i færd med at studere de sagsakter, som et bud fra Politigården kort forinden havde afleveret ved døren i Bagerstræde nr. 27.

Dr. Mottson, som sad i lænestolen ved det andet vindue, så et kort øjeblik op fra avisen - og rynkede panden let. Hans næsebor havde opfanget ”duften” af Holms latakia tobak. Doktoren, som ellers satte en ære i at vogte over sin ven mesterdetektivens helbred, undlod dog nu, at komme med sin sædvanlige belæring om tobaksrygningens skadelige indvirkning på bl.a. blodtilførslen til hjernen. Det ville intet nytte, for det var ikke alene en delikat, men også omfangsrig sag, politidirektøren havde bedt Holm ”kigge lidt på”. Holm ville være tabt for omverdenen mindst en time endnu.

Dr. Mottson trak resigneret fodskamlen længere op mod lænestolen og bladede om på side 3 i avisen. ”De bliver da også frækkere og frækkere. Ikke bare i Sverige, men også herhjemme”, sukkede han for sig selv, da han læste, at en fremmed ubåd var blevet observeret tæt under land ved Amager - ud for Kongelunden. Ubådens periskop havde raget ret op af vandet - som en bundgarnspæl.

På samme side stod en stort opsat artikel om Spionen på Saltholm. Den sag havde ellers været på forsiden i næsten en uge. Emnet facinerede dr. Mottson, selv om han på dette tidspunkt ikke vidste, at han i hvert fald indirekte ville blive indblandet i sagen.

For otte dage siden var liget af en 30-40-årig mand blevet fundet i en jolle ved strandkanten på Saltholm. Hans hjerneskal havde været knust. I jollen fandtes i øvrigt et næsten komplet spionudstyr: søkort over Øresund, kompas, avanceret fotoudstyr, en UV-lampe og en notesbog fyldt med uforståelige tal- og bogstavkoder. En undersøgelse af den dræbtes tænder viste, at plomberne ikke var lavet hos en dansk tandlæge.

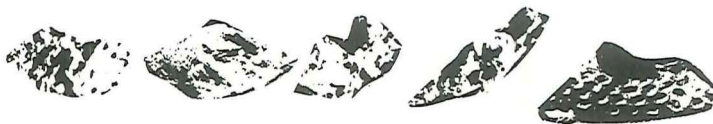
Dr. Mottson rakte automatisk ud efter sit sherryglas og tog et nip for at skylle det sidste af spionartiklen ned. Journalisten kom med alle mulige gisninger. Var der tale om en spion? Hans påklædning havde været halvmilitærisk. Og det blev mere end antydning, at der måtte være en sammenhæng mellem landsætningen af den formodede spion og den observerede ubåd. Det hele sluttede med: "Sagen vil sandsynligvis blive overdraget Efterretningstjenesten til videre efterforskning".

"Til videre efterforskning".... læste dr. Mottson. Så opdagede han, at sherryglasset var tomt.

Holm havde ikke rørt sig endnu. Han bladede fortsat i papirbunken. Han var nået til næstsidste mappe, og det at røgskyen over lænestolen stadigvæk voksede i omfang tydede på, at han var ved at være på sporet af noget vigtigt.

Det var dog først da Holm var nået til den sidste sagsmappe i bunken, at han begyndte at læse langsomt. Af obduktionserklæringen fra Retsmedicinsk Institut fremgik det, at ofrets læsioner oven i hovedet var blevet fremkaldt af et enkelt slag med et "stumt instrument".

Holm drejede papiret for at læse den håndskrevne tilføjelse i marginen. Der stod: "Dr. P.-F. oplyser på forespørgsel, at han senere har udtaget i alt 5 stykker bryozokalk fra den knuste hjerneskal....kan han (ofret) være blevet slået ned af en, der ventede på ham i land? Ikke langt fra, hvor jollen var blevet fundet, ligger flere kalkstensblokke fra et nærliggende gammelt kalkbrud. Var det en sådan kalkstensblok, der blev brugt som mordvåben?"

5 små bryozostykker fra hjerneskalen.

Henne ved det andet vindue halvsov dr. Mottson, nu med avisen i skødet. Da han vågnede, følte han stor trang til endnu et glas sherry. Mon Holm ville opdage det, hvis han listede sig hen til buffet'en?

I det samme så Holm op fra et ark med resultaterne fra de analyser, der var blevet udført på det smuds, som var fubdet under ofrets fingernegle, og han sagde henkastet: ”Tag De Dem blot et glas til. Det vil Deres læge nok ikke have noget imod”.

Holm lod sin pegefinger fortsætte langsomt ned over talrækken med analyse-resultaterne:....SiO₂ (kisel) 14,2 %, CaCO₃ (kalk) 46,1 %....Cr (krom) 232 ppm ..Ir (iridium) 28,6 ppb, Os (osmium).....

”Mon de virkelig landsætter spioner med sorte negle” ? spurgte han sig selv og lod fingeren stoppe op - for i det samme at opdage, at hans egen pegefinger havde en tydelig sørgerand. Hvad var det, han havde foretaget sig, dengang budet fra Politigården kom ? Åh-jo, han havde været ved at lime et gammelt kalkstensaskebæger sammen!

Lime kalksten.....limsten.....Saltholmskalk.....bryozokalk....tydelige spor.....
Holms tanker fløj afsted.

Da han et par minutter senere lagde piben fra sig og begyndte at rense sin fingernegl med en brækket tændstik, opdagede han, at vennen - dr. Mottson - var i gang med sit tredje glas sherry. Han måtte snart tale et alvorsord med ham om hans drikkevaner!

Holms tanker blev brat afbrudt af telefonen. Det var politidirektøren, som forsigtigt spurgte, om Holm havde haft tid til at se på sagen, for Efterretningstjenesten blev ved med at rykke for at få den oversendt.

”Hvad siger De ? Har de opklaret den ? Nåh... Ja... I VARV.....Nej, det tidskrift kender jeg ikke, men måske skulle jeg tegne et abonnement...”

Holm nikkede i den anden ende af ledningen og begyndte at fortælle, hvad der først havde bragt ham på sporet, og hvad der til sidst havde fået puslespillet til at gå perfekt op. - ”Ser De, hr. Politidirektør, hvis ikke den formodede ubådsperiskop slet og ret har været en ganske almindelig bundgarnsspæl, så har ubådsaffæren i hvert fald ikke noget med den døde mand i jollen ved Saltholm at gøre.....Nej, nej, ofret må være blevet slået ned på en helt anden geologisk lokalitet.....De husker nok de stumper af bryozokalk, som dr. Phral-Frandzen fandt i kraniefrakturerne ?.....Ja, jeg kender det gamle kalkbrud på Saltholm, og der findes kun kalksandskalk eller blegekridt, som det også kaldes.....Jollen må være drevet i land på Saltholm med liget ombord!.....Sikkert kommende fra..”

Nu lyttede dr. Mottson, og hans beundring for vennen - mesterdetektiven - stod skrevet på hans åbne mund. Så begyndte Holm at instruere politidirektøren. ”De må straks sende et par folk derned.....nogen, der kan klatre lidt. Det er sikkert sket der, hvor bryozokalken er overhængende. Optegnelserne i dagbogen tyder på, at det var der, hvor fiskeleret ligger ca. en halv meter over havniveau”. ”Godt, jeg vil være ved min telefon igen ved nitiden, så skulle Deres folk være tilbage”.

Holm lagde telefonen og sagde henvendt til vennen: ”Nåh, du har vel forstået det ? - Det hele er såre enkelt, blot man kender lidt til geologiske forhold”!

Dr. Mottson, som ikke læste VARV og som aldrig drog på geologiske ekskursioner for at samle på ”døde ting”, så ikke ud, som om han forstod ret meget.

”Det var optegnelserne i notesbogen, der gav det første fingerpeg” fortsatte Holm, ”de bestod ikke af hemmelige tal- og bogstavkoder, tallene angiver dels højder over havniveau og dels prøvenumre, og bogstaverne er forkortelser for bjergartsnavne, som alt sammen beskriver det profil, som den omkomne udenlandske ”piratgeolog” var i færd med at undersøge, da en stor blok bryozokalk faldt ned fra den overhængende væg og dræbte ham. Han faldt selv om, dræbt på stedet og blev liggende i jollen. Limstensblokken må være havnet i vandet. Det stigende vand, vind og strøm førte så jollen til havs...indtil den strandede på Saltholm. Enkelt, dr Mottson....ikke” ?

”Ja, men hvad ver det, der satte Dem i stand til at udpege stedet, hvor mordet... undskyld, hvor ulykken indtraf ?...Og hvordan i al verden vil De få Deres teori bekræftet” ?

Holm forklarede det tålmodigt og grundigt - vel vidende, at dr. Mottson ikke hørte til VARV's trofaste læserkreds. ”Forunderligt” udbød dr Mottson, da tiøren var faldet for ham, ”så har geologi trods alt sin berettigelse. Det må vi drikke et glas sherry på”!

Ikke mindst takket være dr. Mottsons indsats var både sherryflasken og den rødvin, som blev trukket op til middagen, så godt som tomme, da politidirektøren ringede kort efter ni. ”De er en mester Holm! Betjentene fandt det hele,

ALLE VARVS ABONNENTER HAR FÅET ET NUMMER !

Øverst på denne side står der tre tal over din adresse. Tallet til venstre er Avispostkontorets EDB-kode for tidsskriftet VARV (2543 betyder VARV).

Det midterste tal er DIT PRIVATE NUMMER som VARV-abonnet. Dette tal bedes du opgive ved henvendelser til VARV, så ved vi nemlig nøjagtigt, hvem du er !

Det sidste tal yderst til højre er en kode, der alene er beregnet for Avispostkontoret, som sender VARV ud.

som De sagde, de ville. Rygsækken med alle prøverne lå endnu på en stenhylde inde under klinten. Men de måtte lede ret længe efter hammeren, før de fandt den under vandet. For øvrigt lå hans pas i rygsækken, så nu ved vi hvem det var, der prøvede at snige sig illegalt over Kridt-Tertiær-grænsen”!

Sommergåden, kære læser, løses ved at besvare disse to spørgsmål:

- 1) Hvor var det, den udenlandske ”piratgeolog” omkom ?
- 2) Hvad hed den VARV-artikel, der for alvor satte mesterdetektiven og amatørgeologen Charles Holm i stand til - med så stor sikkerhed - at udpege denne lokalitet ?

Send svarene på et brevkort til VARV, Øster Voldgade 10, 1350 København K. Svarene må være fremme inden 1. november. Vinderen, som udtrækkes blandt de rigtige besvarelser, vil få tilsendt den smukke ”pyritdollar”, som er vist lidt forstørret på forsiden.

Selv om ”pyritdollars” ikke noteres på børsen, er det en sikker investering.